Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1798/2003

2003 m. spalio 7 d.

dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 218/92

(OL L 264, 2003 10 15, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 885/2004, 2004 m. balandžio 26 d.	L 168	1	2004 5 1
►M2	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1791/2006 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	1	2006 12 20
►M3	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 143/2008 2008 m. vasario 12 d.	L 44	1	2008 2 20
►M4	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 37/2009 2008 m. gruodžio 16 d.	L 14	1	2009 1 20

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1798/2003

2003 m. spalio 7 d.

dėl administracinio bendradarbiavimo pridėtinės vertės mokesčio srityje, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 218/92

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

atsižvelgdama į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi:

(1) Dėl valstybių narių sienas peržengiančio teisėto ir neteisėto vengimo mokėti mokesčius biudžetas netenka pajamų ir pažeidžiamas sąžiningo apmokestinimo principas, taip pat gali būti iškreiptas kapitalo judėjimas ir konkurencijos sąlygos. Todėl tai veikia vidaus rinkos funkcionavimą.

(2) Kovodamos su pridėtinės vertės mokesčio (PVM) vengimu kiekvienos valstybės narės administracinės institucijos, atsakingos už šios srities nuostatų taikymą, turi glaudžiai bendradarbiauti.

(3) Todėl tarp vidaus rinkai sukurti skirtų mokesčių derinimo priemonių turėtų būti bendros valstybių narių informacijos mainų sistemos sukūrimas, pagal kurią valstybių narių administracinės institucijos padėtų viena kitai ir bendradarbiautų su Komisija, kad būtų užtikrintas tinkamas PVM taikymas tiekiant prekes ir teikiant paslaugas, įsigyjant prekes Bendrijos viduje ir importuojant prekes.

(4) Kad PVM sistema tinkamai funkcionuotų, būtina elektroniniu būdu saugoti ir perduoti kai kuriuos duomenis, kad būtų galima kontroliuoti PVM.

(5) Turėtų būti aiškiai nustatytos sąlygos, kaip valstybės narės galėtų keistis kiekvienoje valstybėje narėje esančiais elektroniniu būdu saugomais duomenimis ir tiesiogiai su jais susipažinti. Ūkio subjektai turėtų turėti galimybę susipažinti su kai kuriais tokiais duomenimis, kai to reikia jų įsipareigojimams vykdyti.

(6) Vartojimo valstybė narė yra pirmiausia atsakinga už tai, kad neįsisteigę tiekėjai vykdytų savo įsipareigojimus. Tuo tikslu, taikant 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas [4] 26c straipsnyje nustatytą laikinąją specialią schemą elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, reikia apibrėžti taisykles, taikomas identifikavimo valstybei narei ir vartojimo valstybei narei teikiant viena kitai informaciją ir pervedant pinigus.

---

[1] OL C 270 E, 2001 9 25, p. 87.
[2] OL C 284 E, 2002 11 21, p. 121 ir 191.
[3] OL C 80, 2002 4 3, p. 76.
[4] OL L 145, 1977 6 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/92/EB (OL L 331, 2002 12 7, p. 27).

▼B

(7) Šiame kontekste 1992 m. sausio 27 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 218/92 dėl administracinio bendradarbiavimo netiesioginių mokesčių (PVM) srityje [1] buvo nustatyta glaudaus valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio bendradarbiavimo ir bendradarbiavimo su Komisija sistema.

(8) Reglamentas (EEB) Nr. 218/92 papildo 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvą 77/779/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio ir netiesioginio apmokestinimo srityje [2].

(9) Šios dvi teisinės priemonės buvo veiksmingos, tačiau nebeatitinka naujų administracinio bendradarbiavimo reikalavimų, atsirandančių dėl vis glaudesnės ekonomikos integracijos vidaus rinkoje.

(10) Be to, dviejų atskirų bendradarbiavimo PVM srityje priemonių buvimas apsunkino veiksmingą mokesčių administracijų bendradarbiavimą.

(11) Šiuo metu visų suinteresuotų šalių teisės ir pareigos yra neaiškios. Todėl būtina nustatyti valstybių narių bendradarbiavimui taikomas aiškesnes ir įpareigojančias taisykles.

(12) Nėra pakankamai tiesioginių ryšių tarp vietinių ar nacionalinių kovos su sukčiavimu įstaigų, nėra ir centrinių ryšių įstaigų bendravimo taisyklės. Dėl to administracinio bendradarbiavimo priemonės yra neveiksmingos, jomis nesinaudojama, užtrunka informacijos mainai. Todėl reikėtų nustatyti, kad įstaigos palaikytų daugiau tiesioginių ryšių, jog bendradarbiavimas būtų veiksmingesnis ir greitesnis.

(13) Bendradarbiavimas taip pat nėra pakankamai intensyvus, nes valstybės narės nepakankamai automatiškai ar spontaniškai keičiasi informacija, išskyrus PVM informacijos mainų sistemą (VIES). Atitinkamos administracijos turėtų intensyviau ir greičiau keistis informacija tarpusavyje bei su Komisija, kad būtų veiksmingiau kovojama su sukčiavimu.

(14) Todėl Reglamento (EEB) Nr. 218/92 ir Direktyvos 77/799/EEB nuostatos dėl administracinio bendradarbiavimo PVM srityje turėtų būti sujungtos ir sustiprintos. Siekiant aiškumo turėtų būti priimta viena nauja priemonė, kuri pakeistų Reglamentą (EEB) Nr. 218/92.

(15) Šis reglamentas neturėtų paveikti kitų Bendrijos priemonių, kuriomis prisidedama prie kovos su PVM sukčiavimu.

(16) Šiame reglamente reikia atsižvelgti į kai kurių teisių ir pareigų apribojimus, numatytus 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo [3], kad būtų apsaugoti tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti interesai.

(17) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką [4].

(18) Šiame reglamente atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

---

[1] OL L 24, 1992 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 792/2002 (OL L 128, 2002 5 15, p. 1).
[2] OL L 336, 1977 12 27, p. 15. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
[3] OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
[4] OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šis reglamentas nustato sąlygas, pagal kurias valstybių narių administracinės institucijos, atsakingos už PVM įstatymų taikymą tiekiant prekes ir paslaugas, Bendrijos viduje įsigyjant prekių ir importuojant prekes, turi bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, kad būtų užtikrintas šių įstatymų vykdymas.

Tuo tikslu jis nustato taisykles ir tvarką, kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų bendradarbiauti ir keistis bet kokia informacija, kuri padėtų joms teisingai apskaičiuoti PVM.

Šis reglamentas taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis tam tikra informacija, pirmiausia informacija apie Bendrijos vidaus sandorių PVM.

▼M3

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ([1]) 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu jis taip pat nustato taisykles ir tvarką, kad būtų galima elektroniniu būdu keistis informacija apie pridėtinės vertės mokestį, taikomą pagal tos direktyvos XII antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytą specialią schemą elektroniniu būdu teikiamoms paslaugoms, taip pat kad būtų galima vėliau keistis informacija ir, kiek tai apima paslaugas, kurioms taikoma minėta speciali schema – kad valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų viena kitai pervesti pinigus.

▼B

2. Šis reglamentas neturi įtakos taisyklių dėl tarpusavio pagalbos baudžiamosiose bylose taikymui valstybėse narėse.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

1) „valstybės narės kompetentinga institucija“ – tai:

— Belgijoje:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M2

— Bulgarijoje:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите,

▼M1

— Čekijoje:

Ministerstvo financí,

▼B

— Danijoje:

Skattenministeren,

— Vokietijoje:

Bundesministerium der Finanzen,

([1]) OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2008/8/EB (OL L 44, 2008 2 20, p. 11).

▼M1

— Estijoje:

Maksuamet,

▼B

— Graikijoje:

Υπουργειο Οικονομίας και Οικονομικων,

— Ispanijoje:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— Prancūzijoje:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— Airijoje:

The Revenue Commissioners,

— Italijoje:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— Kipre:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— Latvijoje:

Valsts ieņēmumu dienests,

— Lietuvoje:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— Liuksemburge:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— Vengrijoje:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— Maltoje:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— Nyderlanduose:

De minister van Financiën,

— Austrijoje:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— Lenkijoje:

Minister Finansów,

▼B

— Portugalijoje:

O Ministro das Finanças,

▼M2

— Rumunijoje:

Agenția Națională de Administrare Fiscală,

▼M1

— Slovėnijoje:

▼M1

Ministrstvo za finance,

— Slovakijoje:

Ministerstvo financií,

▼B

— Suomijoje:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— Švedijoje:

Chefen för Finansdepartementet,

— Jungtinėje Karalystėje:

The Commissioners of Customs and Excise;

2) „centrinė ryšių įstaiga“ – tai pagal 3 straipsnio 2 dalį paskirta įstaiga, kuri pirmiausia atsakinga už ryšius su kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje;

3) „ryšių skyrius“ – tai bet kokia įstaiga, išskyrus centrinę ryšių įstaigą, turinti konkrečią teritorinę kompetenciją ar specializuotą atsakomybę už tam tikrą veiklą, kurią pagal 3 straipsnio 3 dalį kompetentinga institucija paskyrė tiesiogiai keistis informacija pagal šį reglamentą;

4) „kompetentingas pareigūnas“ – tai bet koks pareigūnas, kuris pagal 3 straipsnio 4 dalį yra įgaliotas tiesiogiai keistis informacija pagal šį reglamentą;

5) „besikreipiančioji institucija“ – tai valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar bet koks kompetentingas pareigūnas, kurie prašo pagalbos kompetentingos institucijos vardu;

6) „institucija, į kurią kreipiamasi“ – tai valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar bet koks kompetentingas pareigūnas, kurie gauna pagalbos prašymą kompetentingos institucijos vardu;

7) „sandoriai Bendrijos viduje“ – tai prekių tiekimas ir paslaugų teikimas Bendrijos viduje;

▼M3

8) „prekių tiekimas Bendrijos viduje“ – prekių tiekimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;

9) „paslaugų teikimas Bendrijos viduje“ – paslaugų teikimas, kuris turi būti deklaruojamas Direktyvos 2006/112/EB 262 straipsnyje nurodytoje sumuojančioje ataskaitoje;

10) „prekių įsigijimas Bendrijos viduje“ – teisės disponuoti kilnojamojo materialiojo turto nuosavybės teise įsigijimas pagal Direktyvos 2006/112/EEB 20 straipsnį;

11) „PVM mokėtojo kodas“ – kodas, numatytas Direktyvos 2006/112/EB 214, 215 ir 216 straipsniuose;

▼B

12) „administracinis tyrimas“ – tai bet kokia kontrolė, patikrinimai ir kiti veiksmai, kurių valstybės narės imasi įgyvendindamos savo įsipareigojimus, kad užtikrintų tinkamą PVM teisės aktų taikymą;

13) „automatiniai mainai“ – tai sistemingas iš anksto apibrėžtos informacijos perdavimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo, kuris vykdomas iš anksto nustatytais reguliariais intervalais;

14) „struktūrizuoti automatiniai mainai“ – tai sistemingas iš anksto apibrėžtos informacijos perdavimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo, kuris vykdomas iš karto po to, kai tokia informacija gaunama;

▼B

15) „spontaniški mainai“ – tai nereguliarus informacijos perdavimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo;

16) „asmuo“ – tai:

a) fizinis asmuo;

b) juridinis asmuo; arba

c) jei taip nustato galiojantys teisės aktai – asmenų asociacija, galinti atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens teisinio statuso;

17) „leisti susipažinti“ – tai leisti susipažinti su atitinkama elektronine duomenų baze ir elektroniniu būdu gauti duomenis;

18) „elektroniniu būdu“ – pasinaudojant elektronine duomenų apdorojimo (įskaitant skaitmeninį suspaudimą) ir laikymo įranga, taip pat tinklais, radijo ryšiu, optinėmis technologijomis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;

19) „CCN/CSI tinklas“ – tai Bendrijos sukurta bendra platforma, pagrįsta bendru ryšio tinklu (CCN) ir bendru sistemos sąsajos įtaisu (CSI), kad būtų užtikrinti kompetentingų institucijų informacijos mainai elektroniniu būdu muitų ir mokesčių srityje.

3 straipsnis

1. 2 straipsnio 1 punkte nurodytos kompetentingos institucijos yra institucijos, kurių vardu – tiesiogiai ar pavedus – turi būti taikomas šis reglamentas.

2. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną centrinę ryšių įstaigą, kuriai pavedama pagrindinė atsakomybė už ryšius su kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje. Valstybė narė praneša apie ją Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti ryšių skyrius. Centrinė ryšių įstaiga yra atsakinga už šių skyrių sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų suinteresuotų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigoms.

4. Be to, kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savo nustatytomis sąlygomis gali paskirti kompetentingus pareigūnus, kurie gali tiesiogiai keistis informacija pagal šį reglamentą. Paskyrusį tokį pareigūną, ji gali riboti tokio paskyrimo taikymo sritį. Centrinė ryšių įstaiga yra atsakinga už šių pareigūnų sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų suinteresuotų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigoms.

5. Kompetentingų institucijų nustatytomis sąlygomis pareigūnai, besikeičiantys informacija pagal 11 ir 13 straipsnius, bet kuriuo atveju laikomi kompetentingais pareigūnais.

6. Kai ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas pateikia arba gauna prašymą ar atsako į pagalbos prašymą, jis praneša apie tai savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai, vadovaudamasis jos nustatytomis sąlygomis.

7. Kai ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas gauna pagalbos prašymą, kuriam įvykdyti reikia imtis veiksmų, peržengiančių jo teritorijos ar veiklos ribas, jis nedelsdamas perduoda tokį prašymą savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai ir praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai. Tokiu atveju 8 straipsnyje nustatytas terminas prasideda kitą dieną po pagalbos prašymo perdavimo centrinei ryšių įstaigai.

4 straipsnis

1. Šiame reglamente nustatyta pareiga suteikti pagalbą netaikoma, kai 1 straipsnyje nurodytoms administracinėms institucijoms, veikiančioms

▼B

teisminės institucijos leidimu ar prašymu, reikia pateikti gautą informaciją ar dokumentus.

2. Tačiau jei kompetentinga institucija pagal nacionalinės teisės aktus turi įgaliojimus perduoti 1 dalyje nurodytą informaciją, ji gali būti perduota kaip šiame reglamente numatyto administracinio bendradarbiavimo dalis. Prieš perduodant tokią informaciją, turi būti gautas išankstinis teisminės institucijos leidimas, jei tokio leidimo reikia pagal nacionalinės teisės aktus.

II SKYRIUS

PASIKEITIMAS INFORMACIJA PATEIKUS PRAŠYMĄ

1 skirsnis

Prašymas pateikti informaciją ir atlikti administracinius tyrimus

5 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją, įskaitant visą informaciją, susijusią su konkrečiu atveju ar atvejais.

2. Norėdama teikti 1 dalyje nurodytą informaciją, institucija, į kurią kreipiamasi, atlieka visus administracinius tyrimus, reikalingus tokiai informacijai gauti.

3. 1 dalyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jei valstybė narė nusprendžia, kad joks administracinis tyrimas nėra būtinas, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie tokio sprendimo motyvus.

4. Siekdama gauti prašomą informaciją arba atlikti prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, ar administracinė institucija, kuriai buvo perduotas prašymas, elgiasi taip, lyg veiktų savo naudai arba savo valstybės narės kitos valdžios institucijos prašymu.

6 straipsnis

Pagal 5 straipsnį teikiami prašymai pateikti informaciją ir atlikti administracinius tyrimus siunčiami kiek įmanoma naudojantis standartine forma, priimta 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

7 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda jai bet kokią savo gautą ar turimą susijusią informaciją bei administracinių tyrimų rezultatus, pateikdama ataskaitas, pranešimus ir bet kokius kitos formos dokumentus arba patvirtintas tikras jų kopijas ar išrašus iš jų.

2. Originalūs dokumentai pateikiami tik tuomet, jei tai neprieštarauja toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančioms nuostatoms.

▼B

2 skirsnis

Terminai informacijai pateikti

8 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, kuo greičiau pateikia 5 ir 7 straipsniuose nurodytą informaciją, bet ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

Tačiau jei institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, terminas sutrumpinamas iki daugiausia vieno mėnesio laikotarpio.

9 straipsnis

Kai kuriais konkrečiais atvejais besikreipiančioji institucija ir institucija, į kurią kreipiamasi, gali susitarti dėl kitų terminų, negu numatytieji 8 straipsnyje.

10 straipsnis

Jei institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki termino pabaigos, ji raštu praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai, nurodydama priežastis ir laiką, kada ji mano galėsianti įvykdyti prašymą.

3 skirsnis

Buvimas administracinėse patalpose ir dalyvavimas administraciniuose tyrimuose

11 straipsnis

1. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu bei vadovaujantis pastarosios nustatyta tvarka, besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali būti tose patalpose, kur valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Jei prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams duodamos tų dokumentų, kuriuose yra prašoma informacija, kopijos.

2. Besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu bei vadovaujantis pastarosios nustatyta tvarka, besikreipiančiosios institucijos paskirti pareigūnai gali dalyvauti atliekant administracinius tyrimus, kad būtų galima keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija. Administracinius tyrimus atlieka tik institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai nesinaudoja institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams suteiktais tikrinimo įgaliojimais. Tačiau jie, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, gali patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais per savo tarpininką, bet tik tiek, kiek to reikia atliekamam administraciniam tyrimui.

3. Besikreipiančiosios institucijos pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1 ir 2 dalių nuostatas, privalo bet kuriuo metu būti pasiruošę pateikti rašytinį įgaliojimą, kuriame jie būtų identifikuoti ir būtų nurodytas oficialus veiksnumas.

▼B

4 skirsnis

Vienalaikiai patikrinimai

12 straipsnis

Siekdamos keistis 1 straipsnyje nurodyta informacija, dvi ar daugiau valstybių narių gali susitarti savo teritorijose atlikti vienalaikį vieno ar kelių apmokestinamųjų asmenų, dėl kurių jos turi bendrą ar papildomą interesą, mokestinį patikrinimą, jei toks patikrinimas būtų veiksmingesnis už tik vienos valstybės narės atliekamą patikrinimą.

13 straipsnis

1. Valstybė narė savarankiškai nustato apmokestinamuosius asmenis, dėl kurių ji ketina siūlyti atlikti vienalaikį patikrinimą. Tos valstybės narės kompetentinga institucija praneša kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie atvejus, kada siūloma atlikti vienalaikį patikrinimą. Ji kuo greičiau nurodo savo pasirinkimo priežastis, pateikdama informaciją, dėl kurios ji priėmė tokį sprendimą. Ji nurodo terminą, per kurį toks patikrinimas turėtų būti atliktas.

2. Tuomet valstybės narės nusprendžia, ar jos nori dalyvauti atliekant vienalaikį patikrinimą. Gavusi pasiūlymą atlikti vienalaikį patikrinimą, valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina savo sutikimą arba perduoda savo motyvuotą atsisakymą kitos valstybės narės institucijai.

3. Kiekviena suinteresuotų valstybių narių kompetentinga institucija paskiria atstovą, atsakingą už patikrinimų veiksmų priežiūrą ir koordinavimą.

III SKYRIUS

PRAŠYMAS ĮTEIKTI ADMINISTRACINĮ PRANEŠIMĄ

14 straipsnis

Besikreipiančiosios institucijos prašymu ir vadovaudamasi pranešimo apie panašias priemones taisyklėmis toje valstybėje narėje, kurioje ji yra įsisteigusi, institucija, į kurią kreipiamasi, praneša adresatui apie visas administracinių institucijų priimtas priemones ir sprendimus, susijusius su PVM teisės aktų taikymu tos valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi besikreipiančioji institucija, teritorijoje.

15 straipsnis

Prašymuose įteikti pranešimą, kuriuose nurodomas priemonės ar sprendimo, apie kuriuos turi būti pranešta, objektas, taip pat pateikiamas vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir bet kokia kita susijusi informacija, reikalinga adresatui identifikuoti.

16 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama informuoja besikreipiančiąją instituciją apie prašymo įteikti pranešimą vykdymą, pirmiausia nurodydama pranešimo apie sprendimą ar priemonę įteikimo adresatui datą.

▼B

IV SKYRIUS

PASIKEITIMAS INFORMACIJA BE IŠANKSTINIO PRAŠYMO

17 straipsnis

Nepažeisdama V ir VI skyrių nuostatų, kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatiniais mainais ar struktūrizuotais automatiniais mainais perduoda 1 straipsnyje nurodytą informaciją bet kokios kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai, kai:

1) manoma, kad apmokestinama bus paskirties valstybėje narėje ir kontrolės sistemos veiksmingumas tiesiogiai priklauso nuo kilmės valstybės narės pateiktos informacijos;

2) valstybė narė turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje buvo pažeisti ar gali būti pažeisti PVM teisės aktai;

3) yra rizika, kad kitoje valstybėje narėje bus nesumokėti mokesčiai.

18 straipsnis

Vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka nustatoma:

1) tikslios informacijos, kuria turi būti keičiamasi, rūšys;

2) mainų periodiškumas;

3) praktinės informacijos mainų priemonės.

Kiekviena valstybė narė nustato, ar ji dalyvaus konkrečios informacijos rūšies mainuose, taip pat ar ji tai atliks automatiniu, ar struktūrizuotu automatiniu būdu.

19 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos bet kokiu atveju spontaniškais mainais gali perduoti viena kitai bet kokią jų turimą 1 straipsnyje nurodytą informaciją.

20 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų administracinių ir organizacinių priemonių, kad sudarytų galimybes šiame skyriuje nurodytiems mainams vykdyti.

21 straipsnis

Šio skyriaus nuostatoms įgyvendinti valstybė narė negali būti įpareigota nustatyti naujas pareigas PVM mokantiems asmenims informacijos rinkimo srityje ar nustatyti neproporcingą administracinę naštą.

V SKYRIUS

INFORMACIJOS APIE SANDORIUS BENDRIJOS VIDUJE SAUGOJIMAS IR MAINAI

22 straipsnis

▼M3

1. Kiekviena valstybė narė turi elektroninę duomenų bazę, kurioje ji saugo ir tvarko informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB XI antraštinės dalies 6 skyrių.

▼B

2. Valstybės narės užtikrinta, kad jų duomenų bazės būtų atnaujinamos, pilnos ir tikslios.

Vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka apibrėžiami kriterijai, skirti nustatyti, kokie pakeitimai nėra susiję, esminiai ar naudingi ir todėl jų nereikia daryti.

23 straipsnis

Remiantis pagal 22 straipsnį saugomais duomenimis, valstybės narės kompetentinga institucija turi automatiškai ir nedelsdama gauti iš bet kokios kitos valstybės tokią informaciją:

1) informaciją gaunančios valstybės narės suteiktus PVM identifikacinius numerius;

▼M3

2) informaciją teikiančioje valstybėje narėje PVM mokėtojais įregistruotų visų ūkio subjektų Bendrijos viduje atlikto viso prekių tiekimo PVM mokėtojais įregistruotiems asmenims bendrą vertę ir viso paslaugų teikimo tokiems asmenims bendrą vertę.

▼M4

Pirmos pastraipos 2 punkte minimos vertės nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir yra susijusios su kiekvienam apmokestinamajam asmeniui atskirai taikomu sumuojančių ataskaitų teikimo laikotarpiu, nustatytu pagal Direktyvos 2006/112/EB 263 straipsnį.

▼B

24 straipsnis

▼M3

Remiantis pagal 22 straipsnį saugomais duomenimis ir tik siekiant užkirsti kelią PVM teisės aktų pažeidimui, valstybės narės kompetentinga institucija tiesiogiai ir nedelsdama gauna bet kuriuos iš toliau nurodytų duomenų arba tiesiogiai susipažįsta su jais elektroniniu būdu, jei mano, kad tai reikalinga tos valstybės narės teritorijoje apmokestinamam prekių įsigijimui Bendrijos viduje arba paslaugų teikimui Bendrijos viduje kontroliuoti:

1) asmenų, kurie vykdė 23 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, PVM mokėtojo kodus;

2) kiekvieno tokio asmens kiekvienam asmeniui, kuriam suteiktas 23 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas PVM mokėtojo kodas, įvykdyto tokio prekių tiekimo arba paslaugų teikimo bendrą vertę.

▼M4

Pirmos pastraipos 2 punkte minimos vertės nurodomos informaciją teikiančios valstybės narės valiuta ir yra susijusios su kiekvienam apmokestinamajam asmeniui atskirai taikomu sumuojančių ataskaitų teikimo laikotarpiu, nustatytu pagal Direktyvos 2006/112/EB 263 straipsnį.

▼B

25 straipsnis

▼M4

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija yra įpareigota leisti susipažinti su informacija pagal 23 ir 24 straipsnius, ji tai atlieka kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo laikotarpio, apie kurį pateikiama informacija, pabaigos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jei esant 22 straipsnyje numatytoms aplinkybėms duomenų bazė yra papildoma tam tikra informacija, leidimas susipažinti su tokia papildoma informacija suteikiamas kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo laikotarpio, kurį ji buvo surinkta, pabaigos.

▼B

3. Sąlygos, kurioms esant gali būti suteikiamas leidimas susipažinti su patikslinta informacija, nustatomos vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

26 straipsnis

Jei, taikydamos 22–25 straipsnių nuostatas, valstybių narių kompetentingos institucijos saugo informaciją elektroninėse duomenų bazėse ir keičiasi tokia informacija elektroniniu būdu, jos imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti 41 straipsnio vykdymą.

27 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė turi elektroninę duomenų bazę, kurioje yra registras asmenų, kuriems toje valstybėje narėje buvo suteikti PVM identifikaciniai numeriai.

2. Bet kuriuo metu valstybės narės kompetentinga institucija gali iš duomenų, saugomų pagal 22 straipsnio nuostatas, tiesiogiai gauti ar prašyti jai perduoti patvirtinimą, kad PVM mokėtojo numeris, kurį turintis asmuo Bendrijos viduje tiekė prekes ar teikė paslaugas arba jas gavo, tikrai galioja.

Pateikus specialų prašymą, institucija, į kurią kreipiamasi, taip pat nurodo PVM identifikacinio numerio suteikimo ir prireikus galiojimo pasibaigimo datą.

3. Pateikus prašymą, kompetentinga institucija taip pat nedelsdama nurodo asmens, kuriam buvo suteiktas numeris, vardą, pavardę (pavadinimą) ir adresą, jei besikreipiančioji institucija nesaugos tokios informacijos, ketindama ja pasinaudoti ateityje.

▼M3

4. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Bendrijos viduje prekes tiekiantys ar paslaugas teikiantys asmenys ir Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu elektroniniu būdu paslaugas, visų pirma tos Direktyvos II priede nurodytas paslaugas, teikiantys neįsisteigę apmokestinamieji asmenys galėtų gauti bet kurio nurodyto asmens PVM mokėtojo kodo galiojimo patvirtinimą.

Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje nurodytu laikotarpiu valstybės narės duoda tokį patvirtinimą elektroniniu būdu šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

5. Jei, taikydamos 1–4 dalių nuostatas, valstybių narių kompetentingos institucijos saugo informaciją elektroninėse duomenų bazėse ir keičiasi tokia informacija elektroniniu būdu, jos imasi visų priemonių, reikalingų užtikrinti 41 straipsnio vykdymą.

VI SKYRIUS

►M3 NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES 6 SKYRIUJE NUMATYTOS SPECIALIOS SCHEMOS ◄

▼M3

28 straipsnis

Toliau pateikiamos nuostatos taikomos Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje numatytai specialiai schemai. Šiame skyriuje taip pat taikomos minėtos direktyvos 358 straipsnyje pateiktos sąvokų apibrėžtys.

▼B

29 straipsnis

▼M3

1. Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo informaciją, kada prasideda jo veikla pagal Direktyvos 2006/112/EB 361 straipsnį, registravimosi valstybei narei pateikia elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

2. Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu perduoda šią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį iš neįsisteigusio apmokestinamojo asmens buvo gauta informacija, pabaigos. Tokiu pačiu būdu kitų valstybių narių kompetentingos institucijos informuojamos apie suteiktą identifikacinį numerį. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninę žinutę, kaip turi būti perduodama ši informacija, nustatomi vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu nedelsdama praneša kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo išbraukiamas iš identifikacinio registro.

30 straipsnis

▼M3

Deklaracija su duomenimis, nurodytais Direktyvos 2006/112/EB 365 straipsnyje, pateikiama elektroniniu būdu. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu perduoda šią informaciją suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gauta deklaracija, pabaigos. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokesčių deklaracija būtų pateikta ne eurais, o kita nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, pasinaudodamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojančiu valiutų keitimo kursu. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Techniniai duomenys, kaip turi būti perduodama ši informacija, nustatomi vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu perduoda vartojimo valstybei narei informaciją, kurios reikia kiekvienam mokėjimui susieti su atitinkama ketvirtine mokesčių deklaracija.

▼M3

31 straipsnis

Šio reglamento 22 straipsnio nuostatos taip pat taikomos informacijai, kurią registravimosi valstybė narė renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 360, 361, 364 ir 365 straipsnius.

▼B

32 straipsnis

Identifikavimo valstybė narė užtikrina, kad neįsisteigusio apmokestinamojo asmens sumokėta suma būtų pervesta į eurais tvarkomą banko sąskaitą, kurią nurodo ta vartojimo valstybė narė, kuriai turi būti pervestas mokėjimas. Valstybės narės, paprašiusios, kad mokėjimai būtų atlikti ne eurais, o kita nacionaline valiuta, konvertuoja sumas į eurus, pasinaudodamos paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną galiojančiu valiutų keitimo kursu. Valiuta keičiama vadovaujantis tai dienai

▼B

Europos centrinio banko paskelbtu valiutų keitimo kursu, arba, jei tą dieną kursas nepaskelbtas – kitą dieną paskelbtu kursu. Pinigai pervedami ne vėliau kaip per 10 dienų nuo to mėnesio, kurį buvo gautas mokėjimas, pabaigos.

Jei neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo sumoka ne visą mokėtiną mokestį, identifikavimo valstybė narė užtikrina, kad mokėjimas būtų pervestas vartojimo valstybėms narėms proporcingai kiekvienoje valstybėje narėje mokėtinam mokesčiui. Identifikavimo valstybė narė elektroniniu būdu informuoja apie tai vartojimo valstybių narių kompetentingas institucijas.

33 straipsnis

Valstybės narės elektroniniu būdu nurodo kitų valstybių kompetentingoms institucijoms atitinkamus banko sąskaitų, į kurias turi būti pervedami mokėjimai pagal 32 straipsnį, numerius.

Valstybės narės nedelsdamos elektroniniu būdu informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas ir Komisiją apie pasikeitusį standartinį mokesčio tarifą.

▼M3

34 straipsnis

Šio reglamento 28–33 straipsniai taikomi Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu.

VIa SKYRIUS

NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU KEITIMUSI INFORMACIJA IR JOS SAUGOJIMU TAIKANT DIREKTYVOJE 2008/9/EB NUMATYTĄ TVARKĄ

34a straipsnis

1. Kai įsisteigimo valstybės narės kompetentinga institucija gauna prašymą grąžinti pridėtinės vertės mokestį pagal 2008 m. vasario 12 d. Direktyvos 2008/9/EB nustatančios Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles ([1]) 5 straipsnį, o tos direktyvos 18 straipsnis netaikomas, ji per 15 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo elektroninėmis priemonėmis persiunčia prašymą kiekvienos atitinkamos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, patvirtindama, kad pareiškėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 5 punkte, yra apmokestinamasis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, ir kad PVM grąžinimo laikotarpiu galioja to asmens nurodytas mokėtojo ar registravimo kodas.

2. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingos institucijos kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms elektroninėmis priemonėmis perduoda informaciją, jų prašomą pagal Direktyvos 2008/9/EB 9 straipsnio 2 dalį. Techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo ši informacija turi būti perduodama, nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

3. Kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingos institucijos kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms elektroninėmis priemonėmis praneša, ar jos norėtų pasinaudoti galimybe pareikalauti, kad pareiškėjas pateiktų Direktyvos 2008/9/EB 11 straipsnyje nurodytą veiklos aprašymą pagal suderintus kodus.

([1]) OL L 44, 2008 2 20, p. 23.

▼M3

Pirmoje pastraipoje nurodyti suderinti kodai nustatomi šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka, remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 3037/90 nustatytu NACE klasifikatoriumi.

▼B

VII SKYRIUS

SANTYKIAI SU KOMISIJA

35 straipsnis

1. Valstybės narės ir Komisija nagrinėja ir vertina, kaip veikia šiame reglamente numatytos administracinio bendradarbiavimo priemonės. Komisija kaupia valstybių narių patirtį, kad pagerintų šių priemonių veikimą.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai bet kokią turimą informaciją, susijusią su šio reglamento taikymu.

3. Šiam reglamentui įvertinti reikalingas statistinių duomenų sąrašas nustatomas 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Valstybės narės perduoda šiuos duomenis Komisijai, kai tik pačios juos gauna, tačiau tik jei perdavimas nesukelia nepateisinamos administracinės naštos.

4. Norėdamos įvertinti šios administracinio bendradarbiavimo kovoje su teisėtu ir neteisėtu mokesčių vengimu sistemos veiksmingumą, valstybės narės gali perduoti Komisijai bet kokią kitą 1 straipsnyje nurodytą informaciją.

5. Komisija perduoda 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą informaciją kitoms suinteresuotoms valstybėms narėms.

VIII SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

36 straipsnis

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija gauna informaciją iš trečiosios šalies, ta institucija gali perduoti informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurios gali būti suinteresuotos ją gauti, ir bet kuriuo atveju – visoms toms institucijoms, kurios prašo tos informacijos, jei tai leidžiama pagal pagalbos susitarimus su ta konkrečia trečiaja šalimi.

2. Jei suinteresuota trečioji šalis įsipareigojo suteikti pagalbą, reikalingą sukaupti įrodymams, patvirtinantiems PVM teisės aktus pažeidžiančių sandorių neteisėtumą, vadovaujantis vidaus teisės aktais, taikomais perduodant asmens duomenis trečiosioms šalims, pagal šį reglamentą gauta informacija gali būti perduota tai trečiajai šaliai, jei dėl to sutinka informaciją pateikusios kompetentingos institucijos.

IX SKYRIUS

INFORMACIJOS MAINŲ SĄLYGOS

37 straipsnis

Pagal šį reglamentą perduodama informacija kiek įmanoma teikiama elektroniniu būdu, vadovaujantis priemonėmis, kurios turi būti nustatytos 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

38 straipsnis

Pagalbos prašymai, įskaitant prašymus įteikti pranešimą, bei prie jų pridedami dokumentai gali būti parengiami bet kokia kalba, dėl kurios susitaria institucija, į kurią kreipiamasi ir besikreipiančioji institucija. Minėti prašymai gali būti išversti į tos valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi institucija, į kurią kreipiamasi, valstybinę kalbą ar vieną iš valstybinių kalbų tik tais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia motyvuotą tokio vertimo prašymą.

39 straipsnis

▼M3

Direktyvos 2006/112/EB 357 straipsnyje numatytu laikotarpiu Komisija ir valstybės narės užtikrina, kad veiktų tokios esančios ar naujos ryšių ir keitimosi informacija sistemos, kurios yra būtinos užtikrinant šio reglamento 29 ir 30 straipsniuose nurodytą keitimąsi informacija. Komisija bus atsakinga už visus bendro ryšio tinklo/bendro sistemos sąsajos įtaiso (CCN/CSI) tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad valstybės narės galėtų keistis ta informacija. Valstybės narės bus atsakingos už visus savo sistemų tobulinimus, kurie yra reikalingi, kad per CCN/CSI būtų galima keistis ta informacija.

▼B

Valstybės narės atsisako bet kokių prašymų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šį reglamentą, išskyrus, tam tikrais atvejais – ekspertams sumokėtą užmokestį.

40 straipsnis

1. Vienos valstybės narės institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia kitos valstybės narės besikreipiančiajai institucijai 1 straipsnyje nurodytą informaciją, jei:

a) per tam tikrą laikotarpį besikreipiančiosios institucijos pateiktų informacijos prašymų kiekis ir pobūdis nesukelia tai institucijai, į kurią kreipiamasi, neproporcingos administracinės naštos;

b) ta besikreipiančioji institucija išnaudojo įprastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkybėmis ji galėjo pasinaudoti, kad gautų prašomą informaciją, nesukeldama pavojaus, kad apsunkins pageidaujamo tikslo pasiekimą.

2. Šis reglamentas neįpareigoja atlikti tyrimų ar suteikti informacijos, jei valstybės narės, kuri turėtų suteikti informaciją, įstatymai ar administracinė praktika neleidžia valstybei narei atlikti tokių tyrimų arba rinkti tokios informacijos ar ja naudotis tos valstybės narės tikslams.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informaciją, jei atitinkama valstybė narė negali suteikti tokios informacijos dėl teisinių priežasčių. Komisija informuojama apie valstybės narės, į kurią kreipiamasi, atsisakymo motyvus.

4. Gali būti atsisakyta suteikti informaciją, jei dėl to būtų atskleista komercinė, pramoninė ar profesinė paslaptis, arba komercinis procesas, arba informacija, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.

5. Institucija, į kurią kreipiamasi, informuoja besikreipiančiąją instituciją apie pagalbos prašymo atmetimo motyvus.

6. Mažiausia suma, dėl kurios galima pateikti pagalbos prašymą, gali būti priimta vadovaujantis 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

▼B

41 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą bet kokia forma perduodama informacija yra valstybės paslaptis. Jai suteikiama tokia apsauga, kokia suteikiama tokiai pačiai informacijai tiek pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus, tiek ir pagal Bendrijos institucijoms taikomas atitinkamas nuostatas.

Tokia informacija gali būti naudojama apmokestinimo bazei nustatyti, arba mokesčiams surinkti ar atlikti mokesčių administracinę kontrolę, kad būtų galima nustatyti apmokestinimo bazę.

Informacija taip pat gali būti naudojama apskaičiuojant kitas rinkliavas, muitus ir mokesčius, kuriems taikomas 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 76/308/EEB dėl savitarpio pagalbos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis ([1]), 2 straipsnis.

Be to, ši informacija gali būti naudojama teismo proceso metu, kai vyksta ginčas dėl baudų, skirtų už mokesčių įstatymų pažeidimus, nepažeidžiant bendrųjų taisyklių ir teisės aktų nuostatų, taikomų atsakovų ir liudytojų teisėms tokiame procese.

2. Europos Komisijos saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su šia informacija tik tiek, kiek to reikia CCN/CSI tinklui prižiūrėti, palaikyti ir tobulinti.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalį, informaciją teikiančios valstybės narės kompetentinga institucija leidžia besikreipiančiosios institucijos valstybei narei naudotis šia informacija kitiems tikslams, jei pagal institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teisės aktus informaciją galima naudoti tokiems tikslams.

4. Jei besikreipiančioji institucija mano, kad iš institucijos, į kurią kreipiamasi, gauta informacija gali būti naudinga trečiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji gali perduoti informaciją šiai institucijai. Apie tai ji iš anksto praneša institucijai, į kurią kreipiamasi. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali reikalauti, kad informacija trečiajai šaliai būtų perduodama tik su jos išankstiniu sutikimu.

5. Siekdamos tinkamai taikyti šį reglamentą, valstybės narės apriboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 ir 21 straipsniuose nustatytų teisių ir pareigų apimtį, kiek to reikia tos direktyvos 13 straipsnio e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

42 straipsnis

Pagal šį reglamentą institucijos, į kurią kreipiamasi, darbuotojų gautos ir besikreipiančiajai institucijai perduotos ataskaitos, pranešimai ir bet kokie kiti dokumentai arba patvirtintos tikros jų kopijos ar išrašai iš jų besikreipiančiosios institucijos valstybės narės kompetentingų įstaigų gali būti laikomi įrodymais tokiu pačiu pagrindu kaip ir tokie patys dokumentai, kuriuos pateikė kita tos šalies institucija.

43 straipsnis

1. Taikydamos šį reglamentą, valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad:

a) užtikrintų veiksmingą vidinį 3 straipsnyje nurodytų kompetentingų institucijų koordinavimą;

b) nustatytų tiesioginį tokiam koordinavimui įgaliotų institucijų bendradarbiavimą;

([1]) OL L 73, 1976 3 19, p. 18. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/44/EB (OL L 175, 2001 6 28, p. 17).

▼B

c) užtikrintų šiame reglamente numatytų informacijos mainų priemonių sklandų veikimą.

2. Komisija kuo greičiau perduoda kiekvienai valstybei narei bet kokią gautą informaciją, kurią ji gali suteikti.

X SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

44 straipsnis

1. Komisijai padeda Administracinio bendradarbiavimo nuolatinis komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina darbo tvarkos taisykles.

45 straipsnis

1. Kas trejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos Komisija praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio reglamento taikymą.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šio reglamento taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų bet kokių nuostatų tekstus.

46 straipsnis

1. Šio reglamento nuostatos nepažeidžia bet kokių platesnių pareigų vykdymo tarpusavio pagalbos srityje, kylančių iš kitų teisės aktų, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus.

2. Jei valstybės narės sudaro dvišalius susitarimus dėl dalykų, kuriems taikomas šis reglamentas, ir jei šie susitarimai skirti ne atskiriems atvejams aptarti, jos nedelsdamos praneša apie tai Komisijai. Savo ruožtu Komisija praneša apie tai kitoms valstybėms narėms.

47 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 218/92 panaikinamas.

Nuorodos, daromos į panaikintą reglamentą, laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

48 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2004 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.